

My Sunny Maad

Títol original: *Ma famille afghane* **Direcció:** Michaela Pavlátová **Guió:** Ivan Arsenyev, Yaël Giovanna Lévy (novel·la: Petra Procházková) **País:** República Txeca **Durada:** 81 min **Any:** 2021 **Gènere:** Animació **Interpretació:** Animació **Música:** Evgueni Galperine, Sacha Galperine **Fotografia:** Animació **Distribuïdora:** Barlovento distribució de pel·lícules **Estrena a Espanya:** 17/03/2023

No recomanada per a menors de 12 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere

Versió original subtitolada en espanyol

SINOPSI

Quan la Herra, una jove txeca, s'enamora d'en Nazir, un afganès, no conscient de la classe de vida que l'espera a l'Afganistan posttalibà, ni del tipus de família de la qual formarà part: un avi liberal, un nen adoptat amb altes capacitats i la Freshta, que faria qualsevol cosa per escapar de la violentes urpes del seu marit. (FilmAffinity)

CRÍTICA

16/06/2021 - Michaela Pavlátová troba un original angle per tractar amb subtilesa el tema de ser dona a l'Afganistan en una obra d'animació accessible al gran públic

“Tothom m'ho va advertir: no saps en què t'estàs ficant”. Basant-se en la història d'una jove estudiant txeca que es casa amb un afganès i se'n va a viure amb la seva família a Kabul, **Michaela Pavlátová** posa el seu reconegut talent com a cineasta d'animació (els seus curtsmetratges li van valer una nominació a l'Òscar el 1993, un Ós d'Or a Berlín el 1995 i un Cristall a l'Annecy el 2012) al servei d'un relat commovedor, instructiu i apte per a tots els públics, que aconsegueix una recepció moderada pel que fa als riscos de judici i dramatització a “l'occidental” que un tema així podria comportar. La directora esquiva amb habilitat aquestes dificultats a **My Sunny Maad**, estrenada a la competició oficial del Festival de Cinema d'Animació d'Annecy, gràcies a un enfocament molt humà i a una simplicitat en el tractament narratiu i audiovisual (i un bon domini de tots aquests components).

“De Helena, em vaig convertir en Herra”. Després d'un enamorament sobtat a les aules de la Universitat d'Economia de Praga, surt cap a Kabul dos mesos després i es casa al lloc al cap de tres dies: així, la nostra protagonista, una bonica noia rossa d'ulls blaus, s'integra a la família del seu marit, el Nazir, i comparteix la vida quotidiana amb vuit persones més: el savi i simpàtic avi, la sogra, la cunyada Freshta, el seu marit Kaiz (que ven pollastres al mercat) i els seus quatre fills (l'adolescent Roshangol, els nens Rustam i Kamaal, i el nadó Junus). Som a la primavera del 2011, la ràdio transmet els abusos dels pilots de la coalició internacional i Bin Laden està a punt de ser eliminat. Però per a la Herra, la seva vida consisteix en el descobriment progressiu del paper (molt codificat i rígid) de la dona a la societat afganesa, fins i tot a ulls d'en Nazir, força més tolerant (*a priori*) que la gran majoria dels seus compatriotes. Però la posició conjugal original de la jove europea també li permet tenir una visió molt més flexible sobre les tradicions afganeses que els humanitaris occidentals per als quals després treballarà.

Aquest punt intermedi, aquesta percepció interior d'una estrangera “adoptada” (però no nativa) dona a **My Sunny Maad** tota la singularitat, reforçada per l'arribada a la família d'un altre “estrany”: el Muhammad (el Maad del títol original de la pel·lícula), un nen del carrer, calb i amb els músculs atrofiats, que la Herra (que no es pot quedar embarassada) i el Nazir acullen a casa seva. Un personatge salvatge i commovedor (els secrets del qual seran descoberts a poc a poc) assumeix el paper d'un segon observador, entre la integració i el rebuig social, ja que escapa a la norma per naturalesa. La Herra i el Maad, alhora miralls i actors del món que els envolta, intentaran alçar la veu quan la família intenti casar la Roshangol contra la seva voluntat (des de la primera menstruació). Un esdeveniment que desencadenarà una successió de fets on la societat irromprà de forma dràstica en el microcosmos familiar...

My Sunny Maad, una adaptació d'**Ivan Arsenjev** (amb la col·laboració de **Yaël Giovanna Lévy**) de la novel·la *Frišta*, de **Petra Procházková**, se serveix del talent dels compositors **Evgueni** i **Sacha Galperine**, i de l'art de Michaela Pavlátová per esquitjar la història d'elements onírics molt creatius (però mai ostentosos). El resultat és una bonica pel·lícula d'animació, simple i límpida, amb un disseny modest i original perquè la seva temàtica arribi a un públic més ampli.

Fabien Lemercier – cineuropa.org

En conveni amb :